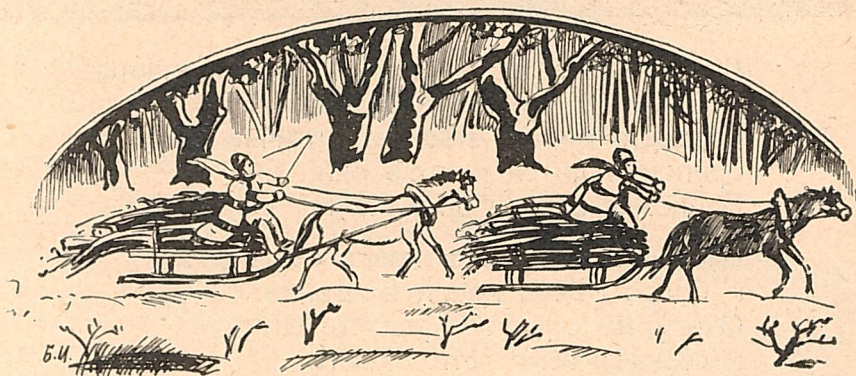




ЗАВРЪЩАНЕ

Шейнитѣ ни летятъ презъ снѣговетѣ,
и бодро пѣятъ меднитѣ звънци;
очитѣ ни отъ бѣла радость свѣтлятъ,
погледнемъ ли, земята какъ лети.

Завръщаме се отъ джбрави диви
— дървари съ груби, мургави лица —
и чувстваме се свежи и щастливи,
че пакъ ще видимъ нашитѣ деца
съ окжпани отъ пламъка лица.

Студенитѣ имъ прѣсти ще се сгрѣятъ,
съ очи ще ловятъ златнитѣ звезди;
въ огнището щурецътъ ще запѣе
за леденитѣ сребърни гори.

И ще възседне силното ми рамо
най-малкото ми весело дете,
на майка си ще чурулика — мамо!
цѣлувки ще ѝ праща съсъ ржце.
И ще крещи и ще повтаря — мамо!

Щурецътъ на огнището ще пѣе.

О, пѣсень на домашното огнище,
сърдцето ми ти въ тоя часъ стопли,
ти толкова прекрасна си, че съ нищо
въ живота си не бихъ те замѣнилъ!